

pSt., hvoraf 4 pSt. ere Renter af det i hver vedtagen Termin skyldige Beløb, Resten Afdrag.

Denne Bemyndigelse er betinget af, at Udstillingsfonden tilskyder indtil 200,000 Kr., overtager den ovennævnte Forrentning og Amortisation af 200,000 Kr. og deltager med Halvdelen af Udgifterne til Vedligeholdelse, Statter m. v."

Til § 3.

2) Paragrafen affattes saaledes:

„Overbestyrelsen af Udstillingsfonden er som hidtil hos Kirke- og Undervisningsministeren. Formanden for det ved Befkendtgjørelse af 28de Juli 1857 §§ 35 og 36 anordnede Raad bestiktes af Ministeren. De øvrige Medlemmer af dette Raad vælges ved Forholdstal“.

Endringsforslagene, de Paragrafer, hvortil de vare stillede, samt Lovforslaget som Helhed fattes under Forhandling.

Ordføreren (Holstein-Ledreborg):

Som ærede Medlemmer ville erindre, sluttede 2den Behandling af denne Sag med Udtalelser fra forskellige Sider og da navnlig ogsaa fra min Side som Ordfører, der gik ud paa, at der burde tilstræbes Enighed, hvis det var muligt, mellem de forskellige Sider her i Salen for at bringe dette Spørgsmaal til en lykkelig Afslutning. I Genhold hertil er der i længere Tid og forskellige Gange blevet forhandlet mellem Udvalgets Medlemmer derom, og der naaedes til Slutningen en Forstaaelse mellem de Medlemmer, som ved Sagens 2den Behandling vare Ordførere for de forskellige Grupper her i Salen. Denne Forstaaelse gik ud paa at yde et finansielt Tilskud fra Statskassen af 200,000 Kr. som Laan mod, at Udstillingsfonden selv tilskød 200,000 Kr. istedetfor 150,000 Kr., og dertil søiedes et yderligere Laan fra Statskassen af 100,000 Kr., som først skulde forrentes og afbetales, efterat det første Laan paa 200,000 Kr. var forrentet og afbetalt, hvilket i Realiteten vilde sige det Samme som at yde en Gave af 100,000 Kr. foruden et Laan paa 200,000 Kr. fra Statskassens Side. Det vil ikke trænge til nogen nærmere Forklaring, at et saadant Laan, som først skal forrentes og afbetales efter saa lang Tids Forløb, i Virkeligheden falder sammen med en Gave fra Statskassens Side. Vi ere af forskellige Grunde, som jeg ikke nærmere skal komme ind paa, fra vor Side bleven enige om at fastslaa denne Form for Laanet. Paa disse Betingelser var man villig til at indstille Sagen til Thingets Vedtagelse, idet man da ligesom ved 2den Behandling gik ud fra, at Bygningen burde opføres af selve Udstillingsfonden og altsaa blive dens Eiendom selvfølgelig med For-

pligtelse til at vedligeholde samme. Efter nogen Forhandling med Kultusministeren om Sagen lykkedes det, hvad det Finansielle angaar, i Realiteten at enes med ham fuldt ud. Der er kun den Forskjel tilføede, at, medens vi fra vor Side først havde tænkt os, at de 100,000 Kr., som Staten skulde yde, skulde ydes paa den Maade, at man gav Udstillingsfonden Rentefrihed af Laanet i et vist Antal Aar, saa blive de efter Ministerens Forslag strax givne som Gave. Der er jo derimellem ingen reel Forskjel, og jeg skal indrømme, at det har den Fordel, at Gaven staar klarere, end den gjør paa den anden Maade. Det er imidlertid et Spørgsmaal, som er uden reel Betydning, og jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Hovedsagen er, at der mellem Ministeren og os, der da vare enige, ikke var nogen Forskjel med Hensyn til det finansielle Spørgsmaal. Derimod var den ærede Minister ikke enig med os om den Maade, hvorpaa Bygningen skulde opføres, idet han mente at burde fastholde, at Bygningen ikke opførtes af Udstillingsfonden, men derimod af Ministeren selv. Spørgsmaalet om, hvem der skulde opføre Bygningen, har selvfølgelig aldrig haft nogen Betydning for mig, og naar vi fra Først af have holdt paa, at Bygningen burde opføres af Fonden og altsaa blive dens Eiendom, har det været, fordi vi mente, at det for Kunstnerne vilde have større Interesse, og at de vilde sætte mere Pris paa selv at blive Eiere af deres Bygning, og at det for Statskassen vilde have den Fordel, at den slap for Vedligeholdelsesomkostningerne af Bygningen. Men fra Ministerens Side blev derimod gjort gjældende, at han derved vilde komme til at faa den Myndighed, han maatte have for at paatage sig det fulde Ansvar for, at der ingen Overstridelse fandt Sted ved Bygningens Opsførelse, og altsaa fikke sig og Statskassen imod fremtidige Krav, som det maaste vilde være vanskeligt at afvise. Eigeoverfor denne Indvendning fra den ærede Ministers Side have vi troet ikke at kunne modsætte os Ministerens Ønske om selv at være den, som kommer til at opføre Bygningen, idet det Hensyn, som idetmindste fra en Del af os har været fastholdt, at den anden Ordning var mere ønskelig for Kunstnerne, har maattet vige for den Interesse, det har for Lovgivningsmagtens Faktorer at vide, at Ministeren ikke blot formelt, men ogsaa reelt faar det fulde Ansvar paa dette Omraade og opnaar en saadan Myndighed, som han selv anser for nødvendig, for at han kan gennemføre Sagen med det fulde Ansvar. Derfor have vi paa dette Punkt ligeledes tiltraadt den ærede Ministers Forslag, medens Ministeren til Gjengæld i sit Forslag har optaget en Bestemmelse om, at Udgifterne til Vedligeholdelsen af Bygningen i Fremtiden fordeles mellem Staten og Udstillingsfonden. Endelig har Ministeren til-